

Sygn. akt II AKz 394/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Janusz Jaromin

Sędziowie: SA Bogumiła Metecka-Draus (spr.)

SO del. do SA Małgorzata Puczek

Protokolant: st. sekr. sądowy Jorella Atraszkiewicz

przy udziale prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Christophera Świerka

po rozpoznaniu w sprawie **D. H.**

zażalenia wniesionego przez obrońcę skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 21 czerwca 2013 r., sygn. akt III K 40/13

w przedmiocie umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia:

1. zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy,
2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. W. kwotę 147, 60 zł (sto czterdzieści siedem i 60/100 złotych) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 9 października 2012r. skazany D. H. wystąpił o wydanie wyroku łącznego i połączenie kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami: III K 94/10 Sądu Okręgowego w Szczecinie, VI K 498/06 Sądu Rejonowego w Szczecinie oraz XIV K 858/06 Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie.

W rozpoznaniu wniosku Sąd Okręgowy w Szczecinie, postanowieniem z dnia 31 stycznia 2013r., sygn. III K 227/12 umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego, wobec stwierdzenia, iż brak jest podstaw do jego wydania. Wszystkie czyny, za jakie D. H. został skazany w sprawie III K 94/10 popełnione bowiem zostały po wydaniu wyroków jednostkowych, które następnie objęte zostały wyrokiem łącznym w sprawie IV K 928/11.

Na powyższe postanowienie zażalenia wywiedli: skazany i jego obrońca. D. H. wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i wydanie wyroku łącznego zgodnie z jego wnioskiem, obejmującego wyroki: XIV K 858/06, VI K 498/06, III K 94/10, a nadto w sytuacji, gdyby Sąd II instancji (podobnie jak Sąd I instancji) uznał bezprzedmiotowość w/w zarzutu, o wydanie wyroku łącznego, obejmującego rozstrzygnięcia: XIV K 858/06, VI K 498/06. Natomiast obrońca skazanego wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania celem wydania merytorycznego rozstrzygnięcia. Nadto o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

W ich rozpoznaniu Sąd Apelacyjny w Szczecinie, postanowieniem z dnia 20 lutego 2013r., sygn. II AKz 43/13, uchylił zaskarżone postanowienie i sprawę skazanego D. H. o wyrok łączny przekazał do merytorycznego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Szczecinie.

W toku ponownego rozpoznania Sąd Okręgowy w Szczecinie wyrokiem z dnia 21 czerwca 2013r., sygn. akt III K 40/13 postępowanie karne w przedmiocie wydania wyroku łącznego na podstawie art. 572 k.p.k. i art. 17 § 1 pkt. 7 k.p.k. w zw. z art. 414 § 1 k.p.k. umorzył; oraz zasądził wynagrodzenie obrońcy z urzędu i zwolnił skazanego od uiszczenia kosztów sądowych.

Postanowieniem z dnia 26 września 2013 r., Sąd Apelacyjny w Szczecinie pozostawił bez rozpoznania środek odwoławczy wniesiony od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 21 czerwca 2013 r.

Postanowieniem z dnia 25 października 2013 r., Sąd Okręgowy w Szczecinie przywrócił termin do wniesienia zażalenia.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył obrońca skazanego, który wydanemu rozstrzygnięciu zarzucił:

- na podstawie art. 438 pkt 1 k.p.k. obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 85 k.k. poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, gdy zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej co do kary pozbawienia wolności wynikających z wyroku Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 8 czerwca 2006 r., VI K 498/06 oraz wyroku Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 27 lipca 2006 r., XIV K 858/06,

- na podstawie art. 438 pkt 2 k.p.k. obrazę przepisu postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie

a. art. 575 § 1 k.p.k. poprzez jego niezastosowanie w sytuacji gdy w niniejszej sprawie po wydaniu wyroku łącznego zachodzi potrzeba wydania nowego wyroku łącznego,

b. art. 572 k.p.k. poprzez wydanie przez Sąd orzeczenia w formie wyroku, w sytuacji gdy sąd winien wydać postanowienie o umorzeniu postępowania.

Tak podnosząc, obrońca wniósł o uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie obrońcy skazanego okazało się bezzasadne.

Kontrola odwoławcza przeprowadzona przez tut. Sąd prowadzi do wniosku, że poczynione przez sąd ustalenia faktyczno - prawne są słuszne. Przede wszystkim rację ma sąd a quo stwierdzając, że w niniejszej sprawie nie zostały spełnione warunki do zastosowania art. 575 § 1 k.p.k. Tutejszy sąd stoi na stanowisku, iż art. 575 § 1 k.p.k. dotyczy wyłącznie sytuacji, gdy po wydaniu wyroku łącznego zapadnie kolejny wyrok obejmujący karę, która podlega połączeniu w myśl art. 85 k.k. W przedmiotowej sprawie bezspornie z taką sytuacją nie mamy do czynienia, albowiem jak wynika z akt sprawy, w tym karty karnej skazanego, po wydaniu wobec skazanego przez Sąd Rejonowy w Szczecinie w dniu 18 czerwca 2012 r. wyroku łącznego, zapadł co prawda wobec niego nowy wyrok III K 94/10 Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 17 lutego 2012 r. aczkolwiek nie pozostaje on w zbiegu do wcześniejszych wyroków, albowiem daty popełniania czynów z tego wyroku są już po dacie tych wcześniejszych wyroków. Wyrokowi łącznemu bezspornie przysługuje cecha prawomocności. Traci on moc tylko wtedy, gdy ujawni się potrzeba wydania kolejnego wyroku łącznego, a więc gdy ujawni się skazanie, które podlega połączeniu z karami już objętymi wyrokiem łącznym - z chwilą wydania nowego wyroku łącznego (art. 575 § 1 k.p.k.), albo w razie uchylenia lub zmiany jednego z wyroków, z których kary wyrokiem łącznym zostały objęte (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 11 maja 2009 r., sygn. akt II AKa 58/09). W przedmiotowej sprawie nie mamy do czynienia z żadną z opisanych wyżej sytuacji.

Prawomocne zakończenie postępowania o wydanie wyroku łącznego obejmującego kary orzeczone prawomocnymi wyrokami stanowi - przy braku podstaw do zastosowania art. 575 k.p.k. - negatywną przesłankę procesową w

postaci stanu rzeczy osądzonej (res iudicata) i wyklucza ponowne rozstrzygnięcie o połączeniu tych kar, winno zatem skutkować umorzeniem w tej części postępowania karnego, zgodnie z nakazem określonym w art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 24 czerwca 2005 r., sygn. akt III KK 70/2005), co też zasadnie uczynił sąd pierwszej instancji. Jednocześnie wobec braku przesłanki wymienionej w przepisie art. 575 § 1 k.p.k., sąd orzekający w przedmiocie wydania wyroku łącznego w sytuacji, gdy już uprzednio zapadł prawomocny wyrok łączny, nie jest władny z uwagi na treść przepisu art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. wzruszyć tego rozstrzygnięcia, nawet wówczas gdy stwierdzi, że jest ono błędne z uwagi na możliwość innego orzeczenia, skoro nie jest to tryb ewentualnego konwalidowania takiego orzeczenia.

Na koniec wskazać należy, iż faktycznie sąd pierwszej instancji dopuścił się naruszenia art. 572 k.p.k., albowiem wydał wyrok zamiast postanowienia w przedmiocie umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego, aczkolwiek naruszenie to nie ma znaczenia dla treści orzeczenia i wyniku obecnego postępowania.

W tej też sytuacji, nie znajdując podstaw do uwzględnienia zarzutów podniesionych przez obrońcę skazanego w zażaleniu, Sąd Apelacyjny postanowił, jak na wstępie i utrzymał zaskarżone postanowienie w mocy.

Orzeczenie o wynagrodzeniu za obronę z urzędu znajduje swoje uzasadnienie w przepisie par. 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) – Dz. U. nr 163, poz. 1348 z późn. zmianami.